

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

Esas Sayısı :2024/236

Karar Sayısı :2026/52

Karar Tarihi :26/2/2026

İTİRAZ YOLUNA BAŞVURAN: Sivas 1. Asliye Hukuk Mahkemesi

İTİRAZIN KONUSU: 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na 12/5/2022 tarihli ve 7406 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle eklenen ek 18. maddenin ikinci fıkrasının Anayasa'nın 130. maddesine aykırılığı ileri sürülerek iptaline karar verilmesi talebidir.

OLAY: Tıbbi uygulama hatası nedeniyle üniversite tarafından ödenen tazminatın olayda kusuru bulunan kamu görevlilerinden rücuen tahsili talebiyle açılan davada itiraz konusu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptali için başvurmuştur.

I. İPTALİ İSTENEN KANUN HÜKMÜ

Kanun'un ek 18. maddesinin itiraz konusu ikinci fıkrası şöyledir:

"Kamu kurum ve kuruluşları ve Devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve diğer hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminattan dolayı ilgisine rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına, ilgilinin görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanıp kullanmadığı ve kusur durumu gözetilerek Mesleki Sorumluluk Kurulu tarafından bir yıl içinde karar verilir. (Ek cümle: 21/2/2024 - 7496/21 md.) Devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, ilgili üniversite tarafından Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı dikkate alınarak altı ay içinde nihai karar verilir."

II. İLK İNCELEME

1. Anayasa Mahkemesi İçtüzüğü hükümleri uyarınca Kadir ÖZKAYA, Hasan Tahsin GÖKCAN, Basri BAĞCI, Engin YILDIRIM, Rıdvan GÜLEÇ, Recai AKYEL, Yusuf Şevki HAKYEMEZ, Yıldız SEFERİNOĞLU, Selahaddin MENTEŞ, İrfan FİDAN, Kenan YAŞAR, Muhterem İNCE, Yılmaz AKÇİL, Ömer ÇINAR ve Metin KIRATLI'nın katılımlarıyla 16/1/2025 tarihinde yapılan ilk inceleme toplantısında öncelikle uygulanacak kural ve sınırlama sorunları görüşülmüştür.

2. Anayasa'nın 152. ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 40. maddelerine göre bir davaya bakmakta olan mahkeme, o dava sebebiyle uygulanacak bir kanunun veya Cumhurbaşkanlığı kararnamesinin hükümlerini Anayasa'ya aykırı görmesi veya taraflardan birinin ileri sürdüğü aykırılık iddiasının ciddi olduğu kanısına varması durumunda bu hükümlerin iptalleri için Anayasa Mahkemesine başvurmaya yetkilidir. Ancak anılan maddeler uyarınca bir

mahkemenin Anayasa Mahkemesine başvurabilmesi için elinde yöntemince açılmış ve mahkemenin görevine giren bir davanın bulunması, iptali talep edilen kuralın da o davada uygulanacak olması gerekir. Uygulanacak kural ise bakılmakta olan davanın değişik evrelerinde ortaya çıkan sorunların çözümünde veya davayı sonuçlandırmada olumlu ya da olumsuz yönde etki yapacak nitelikteki kurallardır.

3. 3359 sayılı Kanun'un ek 18. maddesinin itiraz konusu ikinci fıkrasının birinci cümlesinde kamu kurum ve kuruluşları ve devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminatın ilgili meslek mensubuna rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına, ilgilinin görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanıp kullanmadığı ve kusur durumu gözetilmek suretiyle Mesleki Sorumluluk Kurulu (Kurul) tarafından bir yıl içinde karar verileceği belirtilmiştir.

4. İtiraz yoluna başvuran Mahkemede bakılmakta olan davanın konusunu devlet üniversitesinde görev yapan iki hekime karşı açılan rücu davası oluşturmaktadır. Dolayısıyla anılan cümlede yer alan "*Kamu kurum ve kuruluşları...*" ibaresinin bakılmakta olan davada uygulanma imkânı bulunmamaktadır. Bu itibarla söz konusu ibareye yönelik başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekir.

5. Söz konusu cümlenin "...ve Devlet üniversitelerinde..." ibaresi dışında kalan kısmı ise hem kamu kurum ve kuruluşları hem de devlet üniversitelerinde görev yapan hekim, dış hekimleri ve diğer sağlık meslek mensupları bakımından genel, ortak kural niteliğindedir. Bakılmakta olan davanın konusu gözetilerek cümlenin kalan kısmının esasına ilişkin incelemenin "...ve Devlet üniversitelerinde..." ibaresi ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

6. Kuralın ikinci cümlesinde ise devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, ilgili üniversite tarafından Kurul kararı ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı dikkate alınarak altı ay içinde nihai kararın verileceği düzenlenmiştir.

7. Bakılmakta olan davada hakkında rücu davası açılan hekimler hakkında kesinleşmiş bir ceza mahkemesi kararının bulunmadığı anlaşılmaktadır. Bu itibarla anılan cümlenin "...ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı..." bölümünün bakılmakta olan davada uygulanacak kural olmaması nedeniyle bu bölüme yönelik başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle reddi gerekmektedir.

8. Cümlenin kalan kısmı ise cümlede yer alan "...Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı..." ibaresinin yanı sıra bakılmakta olan davada uygulanma imkânı olmayan bölüm yönünden geçerli, ortak kural niteliğindedir. Bu itibarla cümlenin kalan kısmının esasına ilişkin incelemenin "... Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı..." ibaresi ile sınırlı olarak yapılması gerekir.

9. Açıklanan nedenlerle 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na 12/5/2022 tarihli ve 7406 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle eklenen ek 18. maddenin;

A. İkinci fıkrasının;

1. Birinci cümlesinde yer alan “*Kamu kurum ve kuruluşları...*” ibaresinin itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma imkânı bulunmadığından bu ibareye yönelik başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

2. Birinci cümlesinin kalan kısmının esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin anılan cümlede yer alan “*...ve Devlet üniversitelerinde...*” ibaresi ile sınırlı olarak yapılmasına,

B. İkinci fıkrasına 21/2/2024 tarihli ve 7496 sayılı Kanun’un 21. maddesiyle eklenen ikinci cümlelen;

1. “*...ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı...*” bölümünün itiraz başvurusunda bulunan Mahkemenin bakmakta olduğu davada uygulanma imkânı bulunmadığından bu bölüme yönelik başvurunun Mahkemenin yetkisizliği nedeniyle REDDİNE,

2. Kalan kısmının esasının incelenmesine, esasa ilişkin incelemenin anılan cümlede yer alan “*...Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı...*” ibaresi ile sınırlı olarak yapılmasına,

OYBİRLİĞİYLE karar verilmiştir.

III. ESASIN İNCELENMESİ

10. Başvuru kararı ve ekleri, Raportör Şermin BİRTANE tarafından hazırlanan işin esasına ilişkin rapor, itiraz konusu kanun hükmü, dayanılan Anayasa kuralları ve bunların gerekçeleri ile diğer yasama belgeleri okunup incelendikten sonra gereği görüşülüp düşünüldü:

A. Anlam ve Kapsam

11. 3359 sayılı Kanun’un ek 18. maddesiyle Sağlık Bakanlığı (Bakanlık) bünyesinde Kurul oluşturulmuştur. Anılan maddenin üçüncü fıkrasında Kurulun yapısı düzenlenmiştir. Buna göre Kurul; Sağlık Bakanı tarafından belirlenen bir bakan yardımcısı, sağlık hizmetleri, kamu hastaneleri, hukuk hizmetleri, yönetim hizmetleri genel müdürleri veya yardımcıları ile profesör veya doçent ünvanlı biri dâhilî, diğeri cerrahi branştan hekim olmak üzere yedi üyeden oluşmaktadır. Kurulun başkanı bakan yardımcısıdır. Profesör veya doçent ünvanlı hekimlerin görev süresi iki yıl olarak belirlenmiştir.

12. Maddenin birinci ve ikinci fıkraları uyarınca Kurul iki alanda yetkili kılınmıştır. Bu kapsamda birinci fıkraya göre Kurul, 4/11/1981 tarihli ve 2547 sayılı Yükseköğretim Kanunu’nun 53. maddesinde yer alan soruşturma usulüne tabi olanlar hariç olmak üzere kamu veya özel sağlık kurum ve kuruluşları ve vakıf üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında

yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle yapılan soruşturmalar hakkında izin vermekle yetkilidir.

13. İkinci fıkranın birinci cümlesinde de Kurulun kamu kurum ve kuruluşları ve devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve diş hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının birinci fıkrada kapsamasında belirtilen işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminat yönünden -görevin gereklerine aykırı hareket edilmesi suretiyle görevin kötüye kullanılıp kullanılmadığı ve kusur durumu gözetilerek- ilgisine rücu edililmeyeceği ve rücu miktarı ile ilgili hususlarda karar vermekle yetkili olduğu belirtilmiştir. Anılan cümlede yer alan “...ve Devlet üniversitelerinde...” ibaresi itiraz konusu kurallardan ilkinin oluşturmaktadır.

14. Anayasa Mahkemesi 30/11/2023 tarihli ve E.2022/90, K.2023/201 sayılı kararıyla devlet üniversitelerinde çalışan sağlık personeline rücu bakımından Kurula yetki verilmesini Anayasa'ya aykırı bularak 3359 sayılı Kanun'un ek 18. maddesinin üçüncü fıkrasını, “*ikinci fıkrada yer alan ‘...Devlet üniversitelerinde...’ ibaresi*” yönünden iptal etmiştir. Anılan kararda, devlet üniversitelerinin bütçesinden ödenen tazminatın rücu edilmesine ilişkin olarak karar verme yetkisinin de bizzat üniversitelere ait olduğu, idari ve mali özerkliğe sahip üniversitelerin yerine geçerek bu kurumların bütçe hazırlama yetkisi üzerinde doğrudan etki doğurabilecek nitelikte karar alma yetkisine sahip bir Kurulun oluşturulmasının merkezî yönetimin vesayet yetkisinin sınırlarıyla bağdaşmadığı belirtilmiştir (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, § 63).

15. Anayasa Mahkemesinin söz konusu iptal kararından sonra 7496 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle ek 18. maddenin ikinci fıkrasına eklenen ikinci cümleyle devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, Kurul kararının ve -varsa- ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararının dikkate alınarak ilgili üniversite tarafından altı ay içinde nihai kararın verilmesi öngörülmüştür. Anılan cümlede yer alan “... Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı...” ibaresi de itiraz konusu diğer kuralı oluşturmaktadır.

B. İtirazın Gerekçesi

16. Başvuru kararında özetle; devlet üniversitelerinde çalışan hekimlerle ilgili olarak rücu davası açılabilmesi için Kurul kararı alınmasını öngören düzenlemenin Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği, anılan iptal kararından sonra yapılan itiraz konusu kuralla da devlet üniversitelerinde çalışan hekimler bakımından Kurulun rücu konusunda karar alma yetkisinin devam ettiği, bu durumun üniversitelerin özerkliği ilkesine uygun olmadığı, Kurul kararının alınmasından sonra ilgili üniversitenin altı ay içinde nihai kararı alacağı belirtilmesine karşın üniversitenin Kurul kararının aksine karar verip veremeyeceğinin, verdiği takdirde hangi karara itibar edileceğinin belirsiz olduğu ifade edilerek kuralın Anayasa'nın 130. maddesine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

C. Anayasa'ya Aykırılık Sorunu

17. Anayasa'nın yükseköğretim kurumlarını düzenleyen 130. maddesinin birinci fıkrasında “*Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde*

eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ÷lkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu t÷zelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.”, dördüncü fıkrasında “*Üniversiteler ile öğretim üyeleri ve yardımcıları serbestçe her türlü bilimsel araştırma ve yayında bulunabilirler. Ancak, bu yetki, Devletin varlığı ve bağımsızlığı ve milletin ve ÷lkenin bütünlüğü ve bölünmezliği aleyhinde faaliyette bulunma serbestliği vermez.*”, sekizinci fıkrasında “*Üniversitelerin hazırladığı bütçeler; Yükseköğretim Kurulunca tetkik ve onaylandıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına sunulur ve merkezî yönetim bütçesinin bağlı olduğu esaslara uygun olarak işleme tâbi tutularak yürürlüğe konulur ve denetlenir.*”, dokuzuncu fıkrasında da “*Yükseköğretim kurumlarının kuruluş ve organları ile işleyişleri ve bunların seçimleri, görev, yetki ve sorumlulukları üniversiteler üzerinde Devletin gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri, ... öğrenimin ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine göre yürütülmesi, ... kanunla düzenlenir.*” hükümleri yer almaktadır.

18. Üniversitelerin bilimsel özerkliği; üniversitelerde yürütölen eğitim, araştırma, yayın ve benzeri etkinliklerin planlanması, düzenlenmesi ve icra edilmesi aşamalarında yönetim yetkisinin serbestçe kullanılabilmesini, belirtilen faaliyetlerle ilgili üniversite kaynaklarının kullanımına yönelik kararların üniversite yönetim organlarıncı serbestçe alınabilmesini gerektirmektedir. Bilimsel özerklik, idari ve mali özerklikle birlikte üniversitelerin bağımsızlığı için olmazsa olmaz nitelikte bir bütünün parçalarını oluşturur. Bu unsurlardan herhangi birine yapılacak müdahale diğer unsurların da olumsuz şekilde etkilenmesine neden olacaktır (AYM, E.2015/61, K.2016/172, 2/11/2016, ř ř 43-45).

19. Anayasa’nın 130. maddesinde de belirtildiği üzere, anayasal düzeyde sahip olunan idari özerklik elbette üniversitelere sınırsız bir yönetim yetkisi tanımamaktadır. Nitekim anılan maddede merkezî idarenin üniversiteler üzerinde gözetim ve denetim yetkisinin bulunduğu açıkça hükme bağlanmıştır.

20. Bununla birlikte Anayasa’nın anılan maddesinin sekizinci fıkrasında üniversitelerin bütçelerinin kendileri tarafından hazırlanacağı açıkça belirtilmek suretiyle mali konularda anayasal sınırlar gözetilerek karar alma yetkisinin üniversitelere ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu itibarla devlet üniversitelerinin bütçesinden ödenen tazminatın rücu edilmesine ilişkin karar verme yetkisinin de bizzat üniversitelere ait bir yetki olduğu hususunda şüphe bulunmamaktadır (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, ř 59).

21. Devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve diş hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının mesleğin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle doğabilecek tazminat sorumluluğu, bu görevlilerin istihdam edildikleri üniversitelere yöneltilmektedir. Dolayısıyla ilgili kamu görevlisine rücu yetkisinin üniversitelerin idari ve mali özerkliği kapsamında ele alınması gerekmektedir (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, ř 54).

22. Kanun koyucu, üniversitelerin idari ve mali özerkliği kapsamındaki faaliyetlerine yönelik olarak idari vesayet niteliğinde düzenlemeler yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçölülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke ise *elverişlilik*, *gereklilik* ve *orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik*, öngörölen sınırlamanın ulaşılmak istenen amaç için elverişli olmasını, *gereklilik* sınırlamanın ulaşılmak istenen amaç bakımından gerekli

olmasını, *orantılılık* ise sınırlamanın ve ulaşılmak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir.

23. İtiraz konusu kurallarda idare tarafından ödenen tazminatın ilgisine rücu edilmesi konusunda karar alınmak üzere öncelikle Kurula başvurulması, Kurul kararının alınmasından sonra üniversitenin nihai kararı vermesi öngörülmüştür.

24. Devlet üniversitelerinin, bünyelerinde görev yapan sağlık personelinin tıbbi işlem ve uygulamaları nedeniyle ödediği tazminatın ilgisine rücu edilip edilmeyeceğine karar vermeden önce konuya ilişkin olarak Kurul tarafından verilen kararı dikkate almasını öngören kuralın rücu konusunda uygulamada yeknesaklığın sağlanmasına katkıda bulunmak amacıyla ihdas edildiği anlaşılmaktadır. Bu yönüyle kuralların meşru amaca yönelik ve bu amaca ulaşma bakımından elverişli olduğu açıktır.

25. Kanun koyucunun vesayet yetkisinin kullanılmasına ilişkin yöntemi belirleme hususunda takdir yetkisinin bulunduğu da gözetildiğinde kurallarla öngörülen usulün söz konusu amaca ulaşma bakımından gerekli olmadığı da söylenemez.

26. Öte yandan 3359 sayılı Kanun'un ek 18. maddesinin ikinci fıkrasının birinci cümlesine göre Kurul; kamu kurumlarında ve devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık personelinin sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminattan dolayı ilgisine rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına karar verecektir. İkinci cümlede ise devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, ilgili üniversite tarafından Kurul kararının dikkate alınarak nihai kararın verileceği belirtilmiştir.

27. Bu itibarla kurallarda üniversitenin Kurul kararını dikkate alacağı belirtilmekle birlikte rücu konusundaki nihai değerlendirmenin ve icrai karar alma yetkisinin üniversiteye ait olduğu anlaşılmaktadır. Dolayısıyla ilgili üniversitenin rücu konusunda vereceği karar yönünden Kurul kararının herhangi bir bağlayıcılığı bulunmamaktadır. Öte yandan ödenen tazminatın ilgisine rücu edilmesine ilişkin sürecin hangi kurum tarafından yürütüleceği hususu da özerklik bakımından önem taşımaktadır. Devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanlarının hatalı tıbbi işlem ve uygulamaları nedeniyle açılacak tazminat davaları ilke olarak ilgili üniversite aleyhine açılacak ve bunun sonucu olarak hükmedilen tazminat da üniversite tarafından ödenecektir. Dolayısıyla ilgili üniversite tarafından mahkeme kararına bağlı olarak ödenen tazminatın sağlık mensubundan rücu edilip edilmeyeceği konusunda ek 18. maddede öngörülen sürecin de üniversite tarafından başlatılacağı açıktır. Üniversite, Kurulun görüşünü aldıktan sonra nihai değerlendirmeyi de yaparak süreci sonlandıracaktır. Bu itibarla üniversitelerin sağlık çalışanlarına karşı rücu davası açılıp açılmayacağına karar verirken Kurul kararını dikkate almasını öngören kuralın üniversite özerkliği ile çelişen bir yönü bulunmamaktadır.

28. Açıklanan nedenlerle kurallar, Anayasa'nın 130. maddesine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Engin YILDIRIM, Yusuf Şevki HAKYEMEZ ve Yıldız SEFERİNOĞLU bu görüşe katılmamışlardır.

IV. HÜKÜM

7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na 12/5/2022 tarihli ve 7406 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle eklenen ek 18. maddenin;

A. İkinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "...ve Devlet üniversitelerinde..." ibaresinin,

B. İkinci fıkrasına 21/2/2024 tarihli ve 7496 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle eklenen ikinci cümlede yer alan "...Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı..." ibaresinin,

Anayasa'ya aykırı olmadıklarına ve itirazın REDDİNE, Engin YILDIRIM, Yusuf Şevki HAKYEMEZ ile Yıldız SEFERİNOĞLU'nun karşıoyları ve OYÇOKLUĞUYLA 26/2/2026 tarihinde karar verildi.

Başkanvekili
Basri BAĞCI

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Recai AKYEL

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU

Üye
Selahaddin MENTEŞ

Üye
İrfan FİDAN

Üye
Kenan YAŞAR

Üye
Muhterem İNCE

Üye
Yılmaz AKÇİL

Üye
Ömer ÇINAR

Üye
Metin KIRATLI

KARŞIOY GEREKÇESİ

1. 3359 sayılı Kanun'un ek 18. maddesinde Sağlık Bakanlığı (Bakanlık) bünyesinde Mesleki Sorumluluk Kurulu (Kurul,) oluşturulmuştur. Maddenin itiraz konusu ikinci fıkrasında Kurulun, kamu kurum ve kuruluşları ve devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve diş hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının birinci fıkrada kapsamında belirtilen işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminat nedeniyle -görevin gereklerine aykırı hareket edilmesi suretiyle görevin kötüye kullanılıp kullanılmadığı ve kusur durumu gözetilerek- ilgisine rücu edilip edilmeyeceği ve rücu miktarı ile ilgili hususlarda karar vermekle yetkili olduğu belirtilmiştir. Anılan cümlede yer alan "...ve Devlet üniversitelerinde..." ibaresi itiraz konusu kurullardan ilkinin oluşturulmuştur.

2. Anayasa Mahkemesinin 30/11/2023 tarihli ve E.2022/90, K.2023/201 sayılı kararıyla 3359 sayılı Kanun'a eklenen ek 18. maddenin üçüncü fıkrasının, ikinci fıkrasında yer alan "...Devlet üniversitelerinde..." ibaresi yönünden iptaline karar verilmiştir. Anayasa Mahkemesi devlet üniversitelerinde çalışan sağlık meslek mensupları bakımından Kurula yetki verilmesini Anayasa'ya aykırı bulmuştur. Anılan kararın gerekçesinde, devlet üniversitelerinin bütçesinden ödenen tazminatın rücu edilmesine ilişkin karar verme yetkisinin de bizzat üniversitelere ait bir yetki olduğu, idari ve mali özerkliğe sahip üniversitelerin yerine geçerek bu kurumların bütçe hazırlama yetkisi üzerinde doğrudan etki doğurabilecek nitelikte karar alma yetkisine sahip bir Kurulun oluşturulmasının merkezî yönetimin vesayet yetkisinin sınırlarıyla bağdaşmadığı belirtilmiştir (§ 63).

3. Anayasa Mahkemesinin söz konusu iptal kararından sonra 7496 sayılı Kanun'un 21. maddesiyle ek 18. maddenin ikinci fıkrasına eklenen cümleyle devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, ilgili üniversite tarafından Kurul kararı ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı dikkate alınarak altı ay içinde nihai karar verileceği öngörülmüştür. Cümlede yer alan "... Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı ve..." ibaresi de itiraz konusu diğer kuralı oluşturmuştur.

4. Anayasa'nın yükseköğretim kurumlarını düzenleyen 130. maddesinin birinci fıkrasında "Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde milletin ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.", dördüncü fıkrasında "Üniversiteler ile öğretim üyeleri ve yardımcıları serbestçe her türlü bilimsel araştırma ve yayında bulunabilirler. Ancak, bu yetki, Devletin varlığı ve bağımsızlığı ve milletin ve ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği aleyhinde faaliyette bulunma serbestliği vermez.", sekizinci fıkrasında "Üniversitelerin hazırladığı bütçeler; Yükseköğretim Kurulunca tetkik ve onaylandıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına sunulur ve merkezî yönetim bütçesinin bağlı olduğu esaslara uygun olarak işleme tâbi tutularak yürürlüğe konular ve denetlenir." dokuzuncu fıkrasında da "Yükseköğretim kurumlarının kuruluş ve organları ile işleyişleri ve bunların seçimleri, görev, yetki ve sorumlulukları üniversiteler üzerinde Devletin gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri, ... öğrenimin ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine göre yürütülmesi, ... kanunla düzenlenir." hükümleri yer almaktadır.

5. Üniversitelerin bilimsel özerkliği; üniversitelerde yürütülen eğitim, araştırma, yayın ve benzeri etkinliklerin planlanması, düzenlenmesi ve icra edilmesi aşamalarında yönetim yetkisinin serbestçe kullanılabilmesini, belirtilen faaliyetlerle ilgili üniversite kaynaklarının kullanımına yönelik kararların üniversite yönetim organlarıncaya serbestçe alınabilmesini gerektirmektedir Bilimsel özerklik, idari ve mali özerklikle birlikte üniversitelerin bağımsızlığı için olmazsa olmaz nitelikte bir bütünün parçalarını oluşturur. Bu unsurlardan herhangi birine yapılacak müdahale diğer unsurların da olumsuz şekilde etkileneğine neden olacaktır (AYM, E.2015/61, K.2016/172, 2/11/2016, § § 43- 45).

6. Anayasa'nın 130. maddesinde de belirtildiği üzere, anayasal düzeyde sahip olunan idari özerklik elbette üniversitelere sınırsız bir yönetim yetkisi tanımamaktadır. Nitekim anılan maddede merkezî idarenin üniversiteler üzerinde gözetim ve denetim yetkisinin bulunduğu açıkça hükme bağlanmıştır.

7. Bununla birlikte Anayasa'nın anılan maddesinin sekizinci fıkrasında üniversitelerin bütçelerinin kendileri tarafından hazırlanacağı açıkça belirtilmek suretiyle mali konularda anayasal sınırlar gözetilerek karar alma yetkisinin üniversitelere ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu itibarla devlet üniversitelerinin bütçesinden ödenen tazminatın rücu edilmesine ilişkin karar verme yetkisinin de bizzat üniversitelere ait bir yetki olduğu hususunda şüphe bulunmamaktadır (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, § 59).

8. Devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının mesleğin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle doğabilecek tazminat sorumluluğu, bu görevlilerin istihdam edildikleri üniversitelere yöneltilmektedir. Dolayısıyla ilgili kamu görevlisine rücu yetkisinin üniversitelerin idari ve mali özerkliği kapsamında ele alınması gerekmektedir (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, § 54).

9. Buna göre kanun koyucu, üniversitelerin idari ve mali özerkliği kapsamındaki faaliyetlerine yönelik idari vesayet niteliğinde düzenlemeler yaparken hukuk devleti ilkesinin bir gereği olan ölçülülük ilkesiyle bağlıdır. Bu ilke ise elverişlilik, gereklilik ve orantılılık olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. Elverişlilik, başvuru önlemin ulaşılacak istenen amaç için elverişli olmasını, gereklilik başvuru önlemin ulaşılacak istenen amaç bakımından gerekli olmasını, orantılılık ise başvuru önlem ve ulaşılacak istenen amaç arasında olması gereken ölçüyü ifade etmektedir.

10. Kuralda idare tarafından ödenen tazminatın rücusu konusunda karar alınmak üzere öncelikle Mesleki Sorumluluk Kuruluna başvurulması, Kurul kararının alınmasından sonra üniversitenin nihai kararı vermesi usulü öngörülmüştür.

11. İdari vesayet, hiyerarşik denetimden farklı olarak genel nitelikte bir yetki olmayıp kanunla belirlenen sınırlar içinde kullanılabilen istisnai bir yetkidir. Bu nedenle vesayetin temel özellikleri istisnailik ve kanuniliktir. Vesayet makamları bu yetkiyi yerinden yönetim kuruluşlarının işlemlerini iptal etme, onama, erteleme, izin verme, yeniden görüşülmesini isteme, düzeltme ya da bu işlemlere karşı idari yargıda dava açma yollarıyla kullanabilir. Ancak vesayet yetkisi kural olarak merkezî idareye yerinden yönetim kuruluşunun yerine geçerek icrai karar alma yetkisi tanımaz. (AYM, E.2019/112, K.2020/35, 25/6/2020, § § 43-44).

12. Ek 18. maddenin ikinci fıkrasının ilk cümlesine göre Mesleki Sorumluluk Kurulu, kamu kurumları ile devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık personelinin mesleklerini icra ederken gerçekleştirdikleri muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminatın personele rücu edilip edilmeyeceği ve rücu edilecek tutar hakkında karar verme yetkisine sahiptir. Aynı fıkranın ikinci cümlesinde ise devlet üniversitelerinde çalışanlar bakımından nihai kararın, Mesleki Sorumluluk Kurulunun kararı göz önünde bulundurularak ilgili üniversite tarafından verileceği ifade edilmiştir.

13. Anayasa Mahkemesi'nin 30/11/2023 tarihli ve E.2022/90, K.2023/201 sayılı kararında da vurgulandığı üzere, idari ve mali özerkliğe sahip üniversitelerin bütçe oluşturma yetkisini doğrudan etkileyebilecek nitelikte kararlar alma yetkisi bulunan bir kurulun kurulması, merkezî idarenin üniversiteler üzerindeki vesayet yetkisinin sınırlarıyla bağdaşmamaktadır.

14. Kurala göre rücu mekanizmasının işletilebilmesi için öncelikle Mesleki Sorumluluk Kurulunun karar alması, ardından üniversitenin bu karar doğrultusunda nihai değerlendirmeyi yapması gerekmektedir. Bu nedenle üniversitenin kendiliğinden rücu sürecini başlatması mümkün değildir. Üniversite hem süreci başlatmak için Kurulun kararını beklemek hem de nihai kararını verirken bu kararı dikkate almak durumundadır.

15. Bakanlık bünyesinde kurulan Kurulun bu yetkisi, üniversitenin karar alma sürecinde belirleyici bir rol üstlenmesine ve merkezî idarenin denetim ve gözetim yetkisinin ötesine geçen bir etki kullanmasına yol açmaktadır. Her ne kadar nihai kararın üniversite tarafından verileceği öngörülse de Kurul kararının dikkate alınmasının zorunlu olması, Kurulun üniversite kararı üzerinde fiilen etkili ve bağlayıcı bir konumda bulunduğunu göstermektedir. Nitekim Kurulun uygun görüş vermemesi hâlinde üniversitenin rücu kararı alması mümkün değildir. Bu nedenle tercih edilen vesayet aracının üniversite özerkliğini anlamsız hâle getirdiği sonucuna ulaşılmaktadır.

16. Açıklanan nedenlerle kural, ek 18. maddenin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "...Devlet üniversitelerinde..." ibaresi ve ikinci cümlesinde yer alan "...Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı..." ibaresi yönünden Anayasa'nın 130. maddesine aykırılık taşıdığından çoğunluk kararına katılmadım.

Üye
Engin YILDIRIM

KARŞIOY GEREKÇESİ

1. Mahkememiz çoğunluğunun 7/5/1987 tarihli ve 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'na 12/5/2022 tarihli ve 7406 sayılı Kanun'un 14. maddesiyle eklenen ek 18. maddenin ikinci fıkrasının birinci cümlesinde yer alan "...ve Devlet üniversitelerinde..." ibaresinin ve ikinci cümlesinde yer alan "...Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı..." ibaresinin Anayasa'ya aykırı olmadığına ilişkin kanaatine katılmamaktayım.

2. Dava konusu ibarelerin içinde yer aldığı ikinci fıkrada kamu kurum ve kuruluşları ve devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminat nedeniyle ilgisine rücu edilip edilmeyeceği hususu düzenlenmektedir.

3. Bu fıkra hükmüne göre kamu kurum ve kuruluşları ve devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle idare tarafından ödenen tazminattan dolayı ilgisine rücu edilip edilmeyeceğine ve rücu miktarına, ilgilinin görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanıp kullanmadığı ve kusur durumu gözetilerek Mesleki Sorumluluk Kurulu tarafından bir yıl içinde karar verilir. Devlet üniversitelerinde görev yapanlar bakımından, ilgili üniversite tarafından Mesleki Sorumluluk Kurulu kararı ve varsa ilgili hakkında görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullandığına dair kesinleşmiş ceza mahkemesi kararı dikkate alınarak altı ay içinde nihai karar verilir.

4. Görüldüğü üzere kuralda devlet üniversitelerinde görevli hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının sağlık mesleğinin icrası bağlamında bir rücu durumu söz konusu olduğunda dava konusu kuralla bu konuda karar verme yetkisi Sağlık Bakanlığı bünyesinde kurulan Mesleki Sorumluluk Kuruluna bırakılmıştır.

5. Anayasa Mahkemesi kararlarında da ifade edildiği üzere Anayasa'nın yükseköğretim kurumlarını düzenleyen 130. maddesinin birinci fıkrasında "*Çağdaş eğitim-öğretim esaslarına dayanan bir düzen içinde millet ve ülkenin ihtiyaçlarına uygun insan gücü yetiştirmek amacı ile; ortaöğretime dayalı çeşitli düzeylerde eğitim-öğretim, bilimsel araştırma, yayın ve danışmanlık yapmak, ülkeye ve insanlığa hizmet etmek üzere çeşitli birimlerden oluşan kamu tüzelkişiliğine ve bilimsel özerkliğe sahip üniversiteler Devlet tarafından kanunla kurulur.*", dördüncü fıkrasında "*Üniversiteler ile öğretim üyeleri ve yardımcıları serbestçe her türlü bilimsel araştırma ve yayında bulunabilirler. Ancak, bu yetki, Devletin varlığı ve bağımsızlığı ve milletin ve ülkenin bütünlüğü ve bölünmezliği aleyhinde faaliyette bulunma serbestliği vermez.*", sekizinci fıkrasında "*Üniversitelerin hazırladığı bütçeler; Yükseköğretim Kurulunca tetkik ve onaylandıktan sonra Millî Eğitim Bakanlığına sunulur ve merkezî yönetim bütçesinin bağlı olduğu esaslara uygun olarak işleme tâbi tutularak yürürlüğe konulur ve denetlenir.*" dokuzuncu fıkrasında da "*Yükseköğretim kurumlarının kuruluş ve organları ile işleyişleri ve bunların sınımları, görev, yetki ve sorumlulukları üniversiteler üzerinde Devletin gözetim ve denetim hakkını kullanma usulleri, ... öğrenimin ve öğretimin hürriyet ve teminat içinde ve çağdaş bilim ve teknoloji gereklerine göre yürütülmesi, ... kanunla düzenlenir.*" hükümleri yer almaktadır (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, § 55).

6. Bu bağlamda kendi görev alanlarındaki konularda üniversiteler özerklik ilkesi çerçevesinde işlerini yürütürler. Üniversitelerin bilimsel özerkliği; üniversitelerde yürütülen eğitim, araştırma, yayın ve benzeri etkinliklerin planlanması, düzenlenmesi ve icra edilmesi aşamalarında yönetim yetkisinin serbestçe kullanılabilmesini, belirtilen faaliyetlerle ilgili üniversite kaynaklarının kullanımına yönelik kararların üniversite yönetim organlarınc serbestçe alınabilmesini gerektirmektedir Bilimsel özerklik, idari ve mali özerlikle birlikte üniversitelerin bağımsızlığı için olmazsa olmaz nitelikte bir bütünün parçalarını oluşturur. Bu unsurlardan herhangi birine yapılacak müdahale diğer unsurların da olumsuz şekilde etkilenmesine neden olacaktır (AYM, E.2015/61, K.2016/172, 2/11/2016, § 43- 45).

7. Bununla birlikte Anayasa'nın 130. maddesinde de belirtildiği üzere, anayasal düzeyde sahip olunan idari özerklik elbette üniversitelere sınırsız bir yönetim yetkisi tanımamaktadır. Nitekim anılan maddede merkezî idarenin üniversiteler üzerinde gözetim ve denetim yetkisinin bulunduğu açıkça hükme bağlanmıştır (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, § 58).

8. Her ne kadar dava konusu kurallarla devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık çalışanlarına, sağlık mesleğinin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle rücu edilmesine karar verme yetkisinin tek bir elden yürütülmesinin farklı ve çelişkili kararlar verilmesinin önüne geçilerek bu konuda uygulama birliğinin sağlanmasına hizmet edeceği açık ise de idari vesayet yetkisi, hiyerarşik denetimde olduğu gibi genel bir yetki niteliği taşımayıp kanunla çerçevesi çizilen sınırlar içinde kullanılması gereken istisnai bir yetkidir. İstisnailik ve kanunilik idari vesayetin en belirgin iki temel özelliğidir. Vesayet makamlarınca bu yetki yerinden yönetim kuruluşunun işlemlerini iptal, onama, erteleme, izin verme, tekrar görüşülmesini isteme, düzeltme şeklinde kullanılabilceği gibi bunların organlarının kararlarına karşı idari yargı mercilerinde dava açma şeklinde de kullanılabilir. Buna karşılık vesayet yetkisi ilke olarak merkezî idareye, yerinden yönetim kuruluşları yerine geçerek icrai karar alma yetkisi vermez (AYM, E.2019/112, K.2020/35, 25/6/2020, § 43-44; E.2022/90, K.2023/201, 30/11/2023, §§ 61-62).

9. Oysa fıkradaki düzenleyiş biçiminden halen Devlet Üniversitelerinin re'sen rücu sürecini başlatma yetkisinin bulunduğu şeklindeki bir anlam çıkmamaktadır. Kuraldan Mesleki Sorumluluk Kurulunun halen devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve diş hekimleri ile diğer sağlık meslek mensupları ile ilgili rücu süreçlerini başlatmada tek başına inisiyatifini elinde tuttuğu şeklindeki anlam geçerliliğini koruduğu sürece devlet üniversitelerinin bu süreci kendiliğinden başlatmaları mümkün gözükmemektedir. Bu durum ise üniversitelerin idari özerkliği ile çelişmektedir.

10. Bu nedenle dava konusu ibarelerin Anayasa'nın 130. maddesine aykırı olduğu için iptal gerektiği gerekçesiyle çoğunluğun iptal talebinin reddi şeklindeki kararına katılmamaktayım.

Üye
Yusuf Şevki HAKYEMEZ

KARŞIOY

1- 3359 sayılı Sağlık Hizmetleri Temel Kanunu'nun ek 18. maddesinin birinci ve ikinci fıkralarında yer alan, devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık personeline yönelik rücu sürecinde Mesleki Sorumluluk Kurulu'nun (Kurul) yetkili kılınmasına ilişkin düzenlemelerin, Anayasa'ya uygun olduğuna dair çoğunluk görüşüne katılmıyorum.

2- Anayasa'nın 130. maddesi uyarınca üniversiteler; bilimsel, idari ve mali özerkliğe sahip, kamu tüzel kişiliğini haiz anayasal kurumlardır. Üniversitelerin "mali özerkliği", kendi bütçelerini oluşturma ve bu bütçe üzerindeki harcamalar ile gelir kalemlerini yönetme yetkisini de kapsar.

3- Mahkememizin daha önce oybirliğiyle alınan emsal kararında (E.2022/90, K.2023/201, 30.11.2023) ;

"Anayasa'nın anılan maddesinin sekizinci fıkrasında üniversitelerin bütçelerinin kendileri tarafından hazırlanacağı açıkça belirtilmek suretiyle mali konularda anayasal sınırlar gözetilerek karar alma yetkisinin üniversitelere ait olduğu hüküm altına alınmıştır. Bu itibarla devlet üniversitelerinin bütçesinden ödenen tazminatın rücu edilmesine ilişkin karar verme yetkisinin de bizzat üniversitelere ait bir yetki olduğu hususunda şüphe bulunmamaktadır." (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30.11.2023, § 59).

"Devlet üniversitelerinde görev yapan hekim ve dış hekimleri ile diğer sağlık meslek mensuplarının mesleğin icrası kapsamında yaptıkları muayene, teşhis ve tedaviye ilişkin tıbbi işlem ve uygulamalar nedeniyle doğabilecek tazminat sorumluluğu, bu görevlilerin istihdam edildikleri üniversitelere yöneltilmektedir. Dolayısıyla ilgili kamu görevlisine rücu yetkisinin üniversitelerin idari ve mali özerkliği kapsamında ele alınması gerekmektedir." (AYM, E.2022/90, K.2023/201, 30.11.2023, § 54) şeklinde vurgulanmıştır.

4- Anayasa'nın 130. maddesi, merkezi idareye üniversiteler üzerinde sadece "gözetim ve denetim" yetkisi tanımaktadır. Ancak idari vesayet niteliğindeki bu yetki, yerinden yönetim kuruluşunun (üniversitenin) yerine geçerek karar alma veya onun iradesini tamamen devre dışı bırakma sonucunu doğuramaz.

5- Dava konusu kuralda, rücu sürecinin başlatılması ve rücu miktarının belirlenmesi konusunda merkezi idare bünyesinde, başkanı Bakan yardımcısı olan bir Kurulun "karar verici" konumunda olduğu görülmektedir. Üniversitenin ancak bu Kurul kararından sonra "nihai karar" verebileceğinin öngörülmesi, üniversite iradesini merkezi idarenin hiyerarşik veya ağır vesayet denetimine tabi kılmaktadır. Kurul kararı olmaksızın üniversitenin rücu sürecini kendiliğinden işletmemesi, anayasal gözetim sınırlarını aşan, "yerindelik" denetimi mahiyetinde bir müdahaledir.

6- Kurulun yapısı incelendiğinde; Bakan yardımcısı başkanlığında büyük çoğunluğu Sağlık Bakanlığı bürokratlarından oluşan bir heyetin, üniversite personeli hakkında mali bir yükümlülük kararı vermesi öngörülmüştür. Üniversitenin kendi personeli üzerindeki disiplin ve mali sorumluluk yetkisinin, bünyesinde hiçbir üniversite temsilcisi barındırmayan veya üniversitenin karar organlarını dışlayan merkezi bir kurula devredilmesi, Anayasa'nın 130. maddesindeki "idari özerklik" güvencesini işlevsiz bırakmaktadır.

7- Düzenleme ile getirilmek istenen ‘‘uygulama birliği’’ ve ‘‘kamu yararı’’ amacı, anayasal bir ilke olan ‘‘ zerkliğin’’ ortadan kaldırılmasının gerekçesi olamaz. Rücu mekanizmasının işletilmesi için Kurulun karar vermesinin ‘‘ n Őart’’ olarak dayatılması,  niversitenin anayasal yetkilerini kullanmasını imk nsız hale getiren veya aşırı zorlaştıran bir  lus zl k teşkil etmektedir. Ayrıca,  niversitenin Kurul kararına aykırı bir karar verip veremeyeceği konusundaki muğlaklık, ‘‘hukuki belirlilik’’ ilkesine de aykırıdır.

8- Sonuç olarak; devlet üniversitelerinde görev yapan sağlık personelinin tıbbi işlem ve uygulamalarından kaynaklanan rücu davalarında, karar yetkisinin  niversite dışındaki merkezi bir kurula verilmesi, Anayasa’nın 130. maddesinde düzenlenen ‘‘idari ve mali özerklik’’ ilkesine açıkça aykırıdır. Açıkladığım bu nedenlerle ilgili kuralın iptal edilmesi gerektiği düşüncesiyle çoğunluğa iştirak etmiyorum.

 ye
Yıldız SEFERİNOğLU